

Bernardín Šmíd Gaudete

Dnešná nedeľa, teda tretia adventná, sa v starom latinskom misáli nazývala „Gaudete!“. „Gaudete“ doslova znamená „Radujte sa!“. Jej názov bol zrejme odvodený z liturgických čítaní, ktoré sme dnes počuli. Aj sv. Pavol nás vyzýva k radosti: „Bratia, ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa!“ Moderná psychológia nás učí, že človek nevydrží dlho bez radosti. Radosť je tak dôležitá v našom živote, že bez nej človek stráca zmysel svojej existencie. Sme stvorení pre radosť a to najmenej v dvojakom význame: Na radosť nášmu Stvoriteľovi tak ako dobré deti sú radosťou svojich rodičov ale aj pre našu vlastnú radosť. Rímsky katechizmus hovorí, že ku konaniu dobra sa pridružuje spravídla samovoľná duchovná radosť a pocit mravnej krásy. Tak isto radosť a duchovnú krásu obsahuje a vyžaruje zo seba aj pravda. Pravda je krásna sama v sebe. Človek je stvorený tak, že ak všetko v ňom i okolo neho funguje správne, vyvoláva to v ňom radosť.

Zármutok je znakom čohosi narušeného. Ak nie sú veci v poriadku vyvoláva to v nás zármutok. Zármutok sa objavil ako ovocie hriechu, či už ako bezprostredný dôsledok nejakého hriechu, alebo spásonosný zármutok v Duchu Božom, teda ľútosť nad hriechom, ale našim normálnym stavom je radosť. Človek, ktorý žije v skutočnom priateľstve s Bohom, je človekom radosť. Lebo aj Náš Boh je Večná radosť, Tanec a Plesanie. Pán Ježiš prišiel preto, aby nám ukázal cestu k úplnej radosťi.

Sv. Augustín vo svojich Vyznaniach hovorí: „Veľký si, Pane, a veľmi chvályhodný; veľká je tvoja moc a múdrosť tvoja je nekonečná. Teba chce chváliť človek, čiastočka Tvojho stvorenia, človek, nosiaci v sebe svoju smrteľnosť, svedectvo svojho hriechu, svedectvo o tom, ako sa ty, Bože, protivíš pyšným. A človek, čiastočka Tvojho stvorenia, jednako ťa chce chváliť. Ty sám pôsobíš, aby to, keď ťa chváli, človeku prinášalo radosť, lebo si nás stvoril pre seba a nepokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe“.

Radosť, o ktorej hovorí sv. Pavol, má ešte jednu zvláštnu črtu: „Je to radosť v Pánovi.“ Príčinou našej radosťi nie je svet, ktorý je narušený hriechom, ale ako to vyznávame: Príčinou našej radosťi je Ježiš! Naša radosť nepramení z tohto sveta. Prameňom našej radosťi je Ježiš, Bohočlovek a jeho dielo vykúpenia. Radosť v nás rastie úmerne tomu, ako a nakoľko sa v nás uskutočňuje Kristovo tajomstvo. Ten istý apoštol Pavol na inom mieste hovorí: „Kristus vo vás, nádej slávy!“ Je potrebné, aby sme boli zjednotení so svojim Pánom, aby sme prijali Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa a to nielen v čase vianočnom, ale natrvalo. Aby sme boli v ňom

a On v nás a to sa deje, keď prijímame jeho sviatosti, keď sa naplníme jeho Duchom. Pán Ježiš v evanjeliu podľa sv. Jána hovorí: „Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske! Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.“ Skrze poslušnosť jeho príkazom zostávame v ňom a On v nás. Načúvanie Božiemu Slovu vedie k pravej viere a život podľa pravej viery vedie k radosti.

Ďalším dôvodom našej radosťi je fakt, že „Pán je blízko.“ Od momentu, kedy sa Slovo stalo Telom, platí, že je blízko. On sám hovorí: „Ja som s vami až do skončenia sveta.“ Slovo sa Telom stalo, hmotou z našej hmoty a zostáva telom. Môžeme povedať, že v Kristovi je už ľudská prirodzenosť účasť na Sláve Božej. Boh sa nerozlučne spojil s našim vesmírom, do ktorého vstúpil svojím Vtelením.

Keď sme si vedomí, že Pán je blízko, môžeme na neho zložiť všetky svoje starosti. Apoštol Pavol nás vyzýva: „O nič nebuďte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaky prednášajte svoje žiadosti Bohu.“ Veľmi často sa sponedáme, že sa kvôli svojim starostiam nevieme sústrediť pri modlitbe. Práve naše starosti sa majú stať predmetom našich modlitieb. O nich máme prednostne s Pánom Bohom vo svojich modlitbách rozprávať. Svoje starosti máme prednášať Bohu v modlitbe s poníženou prosbou. Toto snáď nechýba našej modlitbe, ale veľmi často jej chýba vďačnosť. Svoje prosby máme Bohu prednášať s vďačnosťou.

Ovocím takéhoto životného štýlu je pokoj: „A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápanosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ Pre náš správny duchovný rozvoj je dôležité, aby naše myšlienky i naše srdcia boli v súlade s Kristom. Máme mať srdce i myseľ zladenú s Kristom.

Na záver slová sv. Františka: „Nič iného si teda nežiadať, nič iného si neprajme, v ničom inom nenachádzajme zaľúbenie a potešenie, než vo svojom Stvoriteľovi, Vykupiteľovi a Spasiteľovi, jedinom pravom Bohu, ktorý je plnosťou dobra, všetko dobro, celé dobro, pravé a najvyššie dobro, ktorý jediný je dobrý, milostivý a dobrotivý, láskavý a milý, ktorý jediný je svätý, spravodlivý, pravdivý a verný, ktorý jediný je dobrotivý, bez hriechu a čistý, od ktorého, skrze ktorého a v ktorom je celé odpustenie, všetka milosť, celá sláva pre všetkých kajúcich, všetkých spravodlivých a všetkých blažených, ktorí sa radujú v nebi.“

*Tvoje ruky ma učili, Pane,
urob ma chápaným
pre Tvoje prikazy.
Uvidia pokorní a potešia sa,
pretože Tvoje slová čakal som.
Spravodlivé sú Tvoje súdy,
viem to, a právom si ma pokoril.
Nech mi je Tvoja milosť útechou,
ako si sľúbil svojmu sluhovi.
Zlุตuj sa nado mnou
a budem živý,
lebo Tvoj zákon mi je rozkošou.
Nech zahanbia sa pyšní,
že mi krivdili,
ja budem premýšľať
o Tvojich prikazoch.
Nech prídu ku mne tí,
čo sa Ťa boja,
tí, čo poznajú Tvoje svedectvá.
Kiež v Tvojich zákonoch
mám srdce bez úhony,
aby som zahanbený neostal!*

*Smädnie mi duša
po Tvojej spásе,
na Tvoje slovo čakávam.
Smädnú mi oči po Tvojom slove,
pýtam sa: kedy prideš, potešíš?
Hoci som
stáby kožený mech v dyme,
nezabúdam na Tvoje prikazy.
Koľko dní ostáva
sluhovi Tvojmu?
Kedy súd vykonáš
nad mojím nepriateľom?
Jám nakopali pre mňa naduti,
chodiaci mimo Tvojho zákona.
Čistá pravda sú
Tvoje prikázania,
bez príčiny ma trápia, pomôž mi!
Ved' už ma
bezmála zničili na zemi,
no ja som verný Tvojmu rozkazu.
Nuž podľa svojej milosti
ma osviež,
aby som strážil Tvoje svedectvá.*

Radostné pokánie

Tretia adventná nedeľa sa nazýva nedeľou radostnou. Cirkev vyjadruje radosť ružovou liturgickou farbou. Aj nás sv. Pavol vyzýva v *Liste Filipanom*: „Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa!“

Istý manžel pri svätej spovedi hlbšie prežil milosť obrátenia. Mal radosť z toho, že môže žiť sviatosťným životom a rozdávať viac lásky okolo seba. Zvláštne však bolo, že čím viac sa vinul k Bohu, tým viac sa jeho manželka pred Bohom uzatvárala. Stačilo, keď spomenul kostol alebo spoveď, či rozhovor s veriacimi priateľmi, manželka reagovala nesúhlasom až hnevom. Na svätú omšu išla len výnimočne a na spoveď vôbec. Manžela trápilo, že čím viac chce byť on verný Bohu, tým viac sa oni dvaja od seba vzdávajú.

Raz sa mu pred Vianocami naskytla príležitosť ísť na duchovné cvičenia. Chcel tam ísť, no vedel, že manželka to bude niesť ťažko. Vopred sa modlil, aby mu dala súhlas. Prekvapilo ho, že veľmi neprotestovala a ticho prikývla. Na exercíciách sa viac staral o dušu svojej ženy než o svoju. Prosil o modlitbu aj ďalších účastníkov. Domov sa vracal s malou dušičkou. Počítal, že keď otvorí dvere, manželka ho zasype výčitkami ako zvyčajne, ale nestalo sa. Práve naopak, privítala ho s úsmevom. Tešila sa, že je už doma, a jej prvá otázka bola: „Aj si sa tam za mňa modlil?“ „Áno, modlil som sa,“ odpovedal. „Aj si niečo o mne hovoril?“ „Áno, hovoril som aj o tebe, že si nerozumieme vo Viere.“ „Čo si však teraz budú o mne myslieť?“ „Čo by si mali myslieť, veď sú to veriaci ľudia. Ak ti nepomôžu, tak ti neublížia.“ Ona mu na to povedala: „Vieš, ja mám dnes tiež dôvod na radosť. Medzitým, čo si bol na duchovných cvičeniach, bola som konečne na spovedi.“ V ten deň si pospevovala melódiu jednej kresťanskej piesne a manžel poznával, že sa v jej duši rozhostila radosť z pokánia. A nielen v jej duši, ale aj v ich vzťahu.

Ak sa človek priblíži k Bohu, priblíži sa aj k ľuďom. Ak sa vzdiali od Boha, obyčajne sa vzdávajú aj od ľudí. Prvý dôvod, prečo konať pokánie, prečo túžiť po očiste duše, spočíva v pokojnom a radostnom spolunažívaní s Bohom a ľuďmi.

Druhý dôvod sa spája so schopnosťou znášať ťažkosti života. Slová: „Opakujem: Radujte sa!“ píše sv. Pavol z väzenia, kde nevie, či zajtra bude žiť. Jeho kajúce srdce nemá čo stratiť, je pevné a odovzdané. Boh je zdrojom radosti, sily i vyrovnanosti. V rezonanzíom žalme nachádzame slová: „Hľa, Boh je moja spása; dúfam a nebojím sa, lebo moja sila a chvála je Pán, on sa mi stal záchrancom.“ „Plesajme a jasajme, lebo uprostred nás je Svätý, Boh.“ Pokánie nás vedie k radostnej večnosti.

Peter Brodek

Vysluhovanie sviatostí pre chorých:

Chorých navštvím v pondelok 14.12. dopoludnia od 08:30 - 12:00 hod.

V prípade väčšieho počtu chorých, aj v piatok dopoludnia od 9:30 - 12:30 hod.

Sviatosť zmierenia v našej farnosti: V sobotu 19.12. od 9:30 - 11:30 hod. budú v našej farnosti spovedať 5 kňazi. Prosím, využime túto príležitosť a prijímime Božie milosrdenstvo vo sviatosti zmierenia. Pozývam ku sv. spovedi aj

deti, birmovancov, ostatných mladých i starších bratov a sestry.

Stretnutie s rodičmi prvoprijímajúcich detí: Bude v nedeľu 13.12. (dnes) po druhej sv. omši.

V piatok - sv. omša o 06:45 - po sv. omši pozývam deti na raňajky a doprevadím ich do školy.

V dnešnú nedeľu sa na piatich chrámoch Bratislavskej arcidiecézy otvárajú Brány milosrdenstva. Okrem Katedrály sv. Martina v Bratislave má Svätú bránu Bazilika v Šaštíne, Bazilika v Marianke, farský kostol v Báci a františkánsky kostol v Bratislave.

S prechodom cez Bránu milosrdenstva je spojená možnosť získať dar odpustenia trestov za hriechy, ktorých vina už bola odpustená vo svätej spovedi. Pre dosiahnutie týchto odpustkov je potrebné na znak hlbokej túžby po opravdivom obrátení uskutočniť krátku púť k Svätej bráne, prijať sviatosť zmierenia, mať účasť na svätom prijímaní a pripojiť k tomu duchovnú úvahu nad milosrdenstvom. Treba sa pomodliť vyznanie viery (Verím v Boha) a modlitbu za Svätého Otca a na úmysly, ktoré nosí v srdci pre dobro Cirkvi a sveta.

Chorí a starí, ktorí nie sú schopní vyjsť z domova, môžu získať odpustky, ak svoju chorobu a utrpenie budú prežívať s vierou a s radostnou nádejou, prijímú Eucharistiu alebo budú mať účasť na svätej omši a spoločnej modlitbe a to aj prostredníctvom komunikačných prostriedkov.

Sväté omše v 3. Adventnom týždni - (C)

14.XII. pondelok

17:00 *Za ť z rodiny: Jurčovič, Ritter, Baláž, Chrobák, Domček, Ehn*

15.XII. utorok

17:00 *Za ť Štefana a Amáliu Florových, dcéru a zaťov*

16.XII. streda

17:00 *Za zdravie a Božiu pomoc pre Júliusa*

17.XII. štvrtok

08:00 *Na úmysel otca arcibiskupa*

18.XII. piatok - roráty

06:45 *Za rodiny*

19.XII. sobota

08:00 *Za blízkych spolupracovníkov fary*

Upratovanie kostola č.d. 2 - 27

20.XII. 4. Adventná nedeľa - C

08:00 *Za farníkov*

Lektori: Vráblová M., Jurčovičová M.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

14:00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

14.XII. pondelok Sv. Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi - **Sp**

15.XII. utorok Sv. Valerián, biskup

16.XII. streda Sv. Adhelaida (Adela), cisárovná

17.XII. štvrtok Sv. Modest, biskup

18.XII. piatok Sv. Malachias, prorok

19.XII. sobota Bl. Urban V., pápež

XVIII. Predsavzatia

Téma z Písma

Židom, ktorí mu uverili, Ježiš povedal: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Jn 8, 31-32)

Variácia

Poznáme to buď zo svojej skúsenosti alebo z rozprávania okolia. Raz potrebujeme pridať v škole, inokedy ubrať na váhe, raz potrebujeme začať s cvičením, inokedy prestať s fajčením. Pridať - ubrať, začať - prestať.

A keď už má prísť k takému zásadnému rozhodnutiu, nemožno ho uskutočniť v obyčajný deň. Hľadá sa teda deň slávnostný. Napríklad Nový rok. To je deň, ktorý má v sebe príchut' začiatku, tajomstvo nádeje a čaro čohosi nového. A tak aj my od tohto dňa budeme novými ľuďmi.

Je to azda jediný deň v roku, keď si ľudia dávajú najviac predsavzatí. Už od jesene sa vyznávači nikotínu a nositelia nadbytočných kilogramov pripravujú na tento deň, aby tí prví prestali s odporným fajčiarskym zlovykom a tí druhí začali držať diétu.

Ak osobne hodnotím všetky tie novoročné predsavzatia, vychádza mi, že najčastejšie sa ľudia zriekajú práve nikotínu a nadváhy. Je zaujímavé, že podobné predsavzatia si nedávajú alkoholici.

Ono to však má svoju logiku. Nikotín a nadbytočné kilogramy totiž nezatemňujú mozgovú kôru a fajčiar i tučko dobre vedie, že s tým musia niečo robiť. Alkoholik sa však nikdy za alkoholika nepokladá a nastáva paradoxná situácia. Čím viac a čím častejšie sa opíja, tým menej mu je jasné, že je opilec.

Medzi ďalšie - a bohužiaľ veľmi často obchádzané - novoročné predsavzatia patrí náprava medziludských vzťahov. Ešte som sa nestretol s nevernicou, ktorá by si dala záväzok, že bude od 1. januára svojmu mužovi verná, alebo s nedbalým Otcom, ktorý by sa rozhodol od Nového roku viac sa venovať svojim deťom a manželke. Nepoznám svokru, ktorá si ako novoročné predsavzatie dáva záväzok, že nebude mladým manželom zasahovať do života, a nepoznám ani zlého študenta, ktorý sa po prebdení silvestrovskej noci rozhodne denne sa poctivo venovať štúdiu.

Mnoho ľudí si nedáva nijaké novoročné záväzky. Nie preto, že by boli dokonalí a nemali už čo na sebe zlepšovať, ale preto, aby seba a svoje okolie nesklamali už na Tri krále. Majú z minulosti skúsenosť, že svoje predsavzatia nedotiahnu do víťazného konca.

A je teda na mieste položiť si otázku: Mám si, či nemám nejaké predsavzatie dávať?

Odporúčam áno, ale... Ale len predsavzatia malé, drobné a málo hurónske. Poučil ma v tomto smere nápis na jednej dedinskej sporiteľničke, kde stálo: „Šetriť sa dá

i z mála. Len začni a vytrvaj.“

Ide o to, zostať i v malom vytrvalý. Na duchovnej ceste predovšetkým.

Prosby

Bože, my obaja vieme, že by som mal toho veľa zmeniť.

- Daj mi preto silu, aby som nečakal na svoj veľký deň. Aj táto chvíľa sa mi ponúka. Pane, veď v mojom živote nie sú len nadbytočné kilogramy, ktoré ma ťažia..., ale aj iné veci, ktorých sa s tvojou pomocou a s tvojím milosrdenstvom potrebujem zbaviť.

- Prosím ťa, nech prídem, najlepšie už dnes, ku predsavzatiu, že tak urobím hneď zajtra. Ty vieš, koľkokrát som sa už pokúšal začať robiť dobré a užitočné veci. A koľkokrát mi to nevyšlo.

- Prosím ťa, Bože, nedaj mi podľahnúť znechuteniu.

Ježiš odporúča tým, ktorí v neho uverili, aby vytrvali v jeho slove.

- Bože, daj mi vedomie, že vytrvalosť na ceste tvojho Syna vedie okrem poznanej pravdy tiež k plnej ľudskej slobode.

Max Kašparů „Zápisník potulného kazateľa“

Postoj srdca, nielen slova

Keď sa Herodes dozvedel o narodení Dieťaťa, povedal mudrcom: „Choďte a dôkladne sa vypytujte na dieťa. Keď ho nájdete, oznámte mi, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť“ (Mt 2, 8). Že by sa chcel pokloniť Mesiášovi?

Naše slová niekedy nemusia znamenať vôbec nič. Môžeme hovoriť, čo chceme, ale nakoniec rozhoduje len to, čo máme skutočne v srdci. Aj samotné gestá môžu klamať, keď nezodpovedajú postojom srdca.

Buď budeme mať túžbu, aby sme sa Bohu skutočne poklonili, alebo sa na to budeme len hrať. Buď sa pred Pánom skutočne pokoríme a ponúkne mu svoje srdce, alebo o tom budeme len hovoriť... Môžeme i skláňať hlavu, a naše srdce pritom zostane celú svätú omšu tak pyšne vztýčené, že Božiu blízkosť vôbec nezažije.

Buď pôjdeme na omšu s túžbou, aby sme pred Bohom zložili všetko, čo máme: svoje vlastné „kadidlo, zlato a myrhu“, a predovšetkým samých seba, alebo budeme zakaždým odchádzať rovnakí. Môžeme sa totiž stretnúť s Kristom, a to i tým naj dôvernejším spôsobom skrze Eucharistiu, a aj napriek tomu zostať nezmenení.

Vojtěch Kodet OCarm PhD „Hľadám tvoju tvár“

„Stretám známeho a na displayi jeho iPhoneu vidím obraz milosrdného Ježiša. To by boli ozaj Vianoce, keby sme podľa Neho aj komunikovali.“

„Rozdiel medzi Dedom Mrázom a svätým Mikulášom je, že Mikuláš sa detí pýta, či boli dobré. A to je v Advente dobrá otázka aj pre dospelých.“

Mons. Jozef Halcko, biskup

Príbeh na uzdravenie duše

SVÄTOSŤ AKO TIEŇ

Pred mnohými rokmi žil istý muž, ktorý - ako sa zdalo - dokázal naozaj odpustiť každému, koho stretol. Preto Boh poslal k nemu anjela.

„Boh ma požiadal, aby som ťa navštívil a oznámil ti, že ťa za tvoju dobrotu chce odmeniť,“ povedal anjel. „Chce ti darovať, čo si zažiadaš. Chceš mať dar uzdravovať?“

„Nie, určite nie,“ povedal muž. „Nech si radšej Boh vyberie tých, ktorí majú byť uzdravení.“

„Chceš mať dar priviesť všetkých hriešnikov na správnu cestu?“

„To je práca pre anjelov, ako si ty. Nechcem byť všetkými uctievaný alebo slúžiť ako príklad.“

„Počuj, nemôžem sa vrátiť do neba, kým ťa neobdarujem. Ak si sám nevyberieš, budem musieť vybrať niečo ja.“

Muž chvíľu uvažoval a potom povedal: „Dobre teda. Chcel by som robiť dobro, ale tak, aby si nikto nevyšmol, že som to bol ja. Tak aspoň neupadnem do hriechu márnivosti.“

Anjel požehnal mužov tieň a daroval mu moc uzdravovať. Odvtedy kamkoľvek sa muž pohol, chorí sa uzdravili, zem prinášala úrodu a smutní boli opäť šťastní.

Muž prešiel mnohými krajinami, všade rozsieval zázraky, no ani si to nevyšmol, lebo jeho tieň bol za ním.

Takto mohol žiť a zomrieť tak, že nevedel o svojej svätosti.

Bruno Ferrero „Nebo v našom dome“

Desatoro

6. prikázanie

Nescudzoložiťš

(Ex20, 14; Dt 5, 18)

Výsmech príkazu, Bohu i človeku? II.

Už sa začalo čosi, čo sa môže ešte stupňovať až do nemoty. Čítali sme štúdiu, že i vo veci sexu sa môžu objaviť priam orgie. Vedci, filozofi, umelci, inštitúcie, zákony - všetko môže byť vraj zamerané na maximálne podnecovanie života sexuality. Všeľahké zmatenosti sa budú propagovať všetkými spôsobmi ako prejavy nového človeka, vyslobodeného z otroctva pút. Čím budú zvrátenosti verejnejšie, tým väčšiu chválu a obdiv zožnú ich „hrdinovia“ od podlých sekundantov. Svet bude obdivovať profesionálnych sadistov. Ľudia si všetkými možnými spôsobmi opotrebojú telo a smrteľne si presýtia dušu zvrhlosťou, že ich ďalší život bude len živočíšnym živorením. A toto zasahuje vo veľkých rozmeroch už aj deti. Zvráteným spôsobom. V denníku Národná obroda sme čítali kedysi článok:

„Deti v súkolí sexturistiky, novodobí otroci“. Išlo o detskú prostitúciu. „Prajete si chlapca? Alebo dievčatko?“ - Do Thajska, Filipín alebo Srí Lanky prichádzajú vraj zo Západu mnohí turisti práve za týmto účelom... Najväčší rozmach tohto podnikania nastal v posledných niekoľkých rokoch.

Do Thajska pricestujú za účelom sexuálneho vyžitia tri milióny mužov ročne. Minister bez kresla Micei Virovaide vraj povedal: „Bez sexu by našu krajinu nenavštívilo toľko turistov... a turistický priemysel by sa otriasol...“

V Manile sa môžu turisti vyžiť v najväčších perversnostiach, ktoré splnia maloletí... O následkoch by lekári mohli dlho rozprávať... Do nemocníc sa vraj potom dostávajú deti s roztrhanými vnútornosťami, alebo s trvale poškodenou maternicou.

Podľa údajov ruskej vlády sa na medzinárodnom trhu s deťmi predá vraj vyše milióna maloletých. Eldorádom homosexuálov sa stala vraj Srí Lanka, kde na homosexuálnych turistov „čaká“ vyše desaťtisíc chlapcov... V blízkosti zlatokopeckého teritória v Peru nedávno našli masový hrob - na telách maloletých sextrokov našli stopy ťažkého násillia...

A Európa? Tá nie že nezaostáva - v nej sa zvrátenosti vyliahli. A ďalej sa množia. V Holandsku, jednom z členských štátov Európskej únie, zašlo podvracanie morálky a života až príliš a nehorázne ďaleko. Išlo o zaregistrovanie pedofílie, čiže sexu s deťmi už od 12. roku a postupne chce odstrániť akúkoľvek vekovú hranicu pre zvrátenosti. To je čosi obudné a zvrátené. To je snaha rozvrátiť od koreňa život národov. Dá sa čakať, že aj u nás sa najdu jednotlivci, ktorí budú chcieť držať krok s týmto supermoderným šialenstvom. Kto sa má vzoprieť, ak nie ľudia, ktorí ešte nestratili rozum, ľudský cit a svedomie? V niektorých krajinách to všetko akoby boli už stratili.

A u nás? Magazín TV Oko uverejnil článok *Deti a sex*. Naše deti, tzv. tínedžeri, vraj čítajú podrobnosti o sexuálnych veciach v časopisoch ako *Cosmogirl*, *Dívka*, *Bravo*, *Maxisuper*, väčšinou z Česka. Tínedžerské časopisy sú vraj určené pre mladých medzi 13 až 19 rokom. V týchto časopisoch, ale i na etike v škole im vraj hovoria o „kreatívnej sexualite“, ale hlavne vraj o „nekreatívnej sexualite“, o príjemných zážitkoch. Redaktorka Ivana Havranová hovorí, že na Slovensku to vyzerá liberálne, ale je to vraj stále ešte konzervatívne, čo podľa nej spôsobuje slovenské pokrytectvo. Štrnásťročné žiačky majú už vraj niečo za sebou, ale na druhej strane aj dvadsaťročné učnice kaderničky či kozmetičky sa vraj na strednej škole začervenujú pri niektorých slovách z oblasti sexu. Učiteľka etiky na základnej škole v Rači hovorí, že na etike sa hovorí o sexe málo, na náboženstve ešte menej a mrzí ju to. Premáhajú túto zaostalosť vraj tým, že pozývajú žiakom na besedy psychológov i pracovníkov firiem, distribuujuúcich „hygienické pomôcky“. Ona sama na etike vraj hovorí celkom otvorene, ale keď supluje(!) na hodine náboženstva, vraj musí „trocha krotiť“ svoju otvorenosť. Príručku „Výchova k manželstvu a rodine“ nepoužíva. Učiteľka etiky „necháva vraj žiakom slobodu názoru“. Povedala: „Dieťa chápem ako osobnosť, preto rešpektujem jeho názor,“ - hovorí. Hľa, aj takíto učiteľia majú v rukách naše deti a mládež!

Ak sa vraj na náboženstve hovorí o sexe málo, najmä o tom „nekreatívnom“, v časopisoch sa vraj deti dozvedia viac: „Ako si zbalíť letnú lásku“ v trinástich rokoch(!), ako správne masturbovať, či ako neotehotnieť v pätnástich. Učiteľka z Rače je neohrozene odvážna. Mamy majú žiačkam vybaviť antikoncepciu. „Je masturbácia normálna?“, pýta sa učiteľka žiakov na hodine etiky. Odpovedá chlapec: „No, jééééžiš, jasné!“ A súdružka učiteľka z Rače vraj prikývne. Nemá nič proti tínedžerským časopisom, dokonca ich káže nosiť na hodinu etiky. (Články pre TV Oko napísala Denisa Kološčáková). Táto učiteľka nie je zjavne sama. Podobné vyznanie rozpovedala učiteľka zo Zvolena.

Ján Chryzostom kardinál Korec „Sloboda ako dar - či záhuba?“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku